

3/ Problémy

20 Navíc je stále patrná snaha takové případné ústupky vyvázit jiným (alespoň symbolicky), speciálním zacházením.

21 Dle posledního vyjádření v médiích to není reálné ani do konce roku 2015.

22 Např. nevhodné ilustrační fotografie, které k dané nověle zákona v roce 2015 zveřejnil portál Týden. Dostupné online [vid. 5. října 2015] z <http://boylec.cz/portal-tyden-cz-nevhodne-foto-nesmaze-tva-na-tom-ze-duhove-rodney-maji-mit-tvar-sadomasochistu/> a <http://kozubik.blog.respekt.ihned.cz/c1-63581780-medialni-ste-reotypizace-lgbt-komunity>. Nebo bulvární pořad veřejnoprávní České televize *Máte slovo* (4. 9. 2015) jenž prezentuje názory lidí, kteří se tímto tématem expertně nezabývají a s takovými lidmi a rodinami se nese tkavají. Moderátorka M. Jílková pak v souladu s duchem pořadu působí heterosexisticky: „Copak by si nějaký rodič přál mít homosexuální dítě?“ Dostupné online [vid. 5. října 2015] z <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10175540660-mate-slovo-s-m-jilkovou/214411030520024/>.

23 ČR je ohledně sebevražd dospívajících dlouhodobě na spici v rámci EU. Lze se domnívat, že 1/4 takových sebevražd (přinejmenším u mužů) je podložena právě heterosexistickým zájitzky.

24 Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání (2007) v oblasti tolerance a sexuální výchovy nepřekládá neheterosexuální varianty sexuality, vztahů a rodin nebo téma genderové identity: „Oče kávané výstupy – 2. období: žák uplatňuje ohleduplné

Partnerské svazky a rodiny LGBT+ lidí nejsou respektovány jako plnohodnotné, ale spíše tolerovány a trpěny. Snaha o rovnoprávnost je pojímána spíše jako ústupky z pozice většiny.²⁰ Na jednu stranu byl přijat návrh **zákona umožňující adopci v rámci RP** podpořený napříč politickým spektrem, na druhou stranu se ani po roce nedáří ho zařadit k projednávání.²¹ Je patrný pozitivní vývoj v zobrazování této tematiky v médiích, ale nečekané excesy jsou také patrné.²²

MŠMT se jeví jako nedůsledné a svou aktivitu v oblasti LGBT po kritice z konzervativních kruhů společnosti omezuje na podporu dobrovolného využití edukačních materiálů na základě osobní angažovanosti jednotlivých vyučujících a škol (viz také 9. kapitola). **Heterosexistická šikana** (která je přinejmenším v podobě slovního znehodnocování častá) není specificky sledována²³ a oficiální **vzdělávací materiály** jsou v zásadě heteronormativní.²⁴ LGBT studující tak postrádají podporu a informace, které by jim mohly být nápomocny. Alarmující je to v případě integrování pedofilní sexuální orientace²⁵ do své identity a její rozlišení od sexuálního zneužívání. Právě období dospívání je nejrizikovější, co se týče možného selhání v tomto směru. Média nabízejí jen stereotypní odstrašující vzory, které pak mohou fungovat jako sebenaplňující se předpověď.

Situace LGBT seniorek a seniorů je málo zmapovaná, protože jsou vystaveni **dvojímu zneviditelnění**: v LGBT komunitách samých a rovněž společně s ostatními ve většinové populaci. Anketa²⁶ potvrdila, že cílovou skupinu je těžké vyhledat, kontaktovat a získávat od nich informace. Navíc LBT ženy bývají méně viditelné než muži, ač jich je v populaci více. Vedle obdobných problémů jako u běžné seniorské populace patří mezi specifické problémy samota, protože LGBT lidé seniorského věku často dožívají bez rodinného zázemí (a v běžných „gay přátelských“ prostředích se necítí vítáni). Mužů se tato situace dotýká více, protože ženy mají širší možnosti založení rodiny. Lesbám, které se obecně dožívají vyššího věku než muži, ale v průměru hrozí větší chudoba než gayům (mají nižší důchody než muži). Ekonomickou situaci LGBT seniorek a seniorů navíc zhoršuje skutečnost, že ani v případě RP nemá přezivší partner/ka nárok na vdovský/vdovecký důchod. Zařízení poskytující rezidenční služby vedle obecné tabuizace sexuality u osob seniorského věku mají nedostatečné informace v této oblasti a nemají ani motivaci